

Nødvendigheden af Befæstninger paany, og den vaagnede med overordentlig stor Styrke og blev fra Brochurer og fra Pressen ført ud i Landet. Der er Sagen ogsaa bleven drøftet paa mange af de Møder, som fra det ærede Flertals Side ere fremkaldte rundt omkring i Landet. Dengang sagde Modstanderne af Befæstninger: Ja, vi ville gjerne være med dertil, og vi kunne ogsaa nok forstaa, at det er nødvendigt og nyttigt, men hvad skulle vi gjøre, de Sagkyndige ere saa uenige, at der slet ikke er Noget at stille op? Saa kom den næstforrige Rigsdagsamling, hvor der fra Regjeringens Side blev forelagt et Forslag, som tildels syntes at kunne samle de Sagkyndige om sig, og der var desuden ved Diskussionen inmellem de Sagkyndige arbejdet hen til at klare Forestillingerne paa en saadan Maade, at der var Udsigt til, at der kunde tilveiebringes Enighed mellem dem. Da fremkom pludselig fra Flertallet i dette Thing et helt færdigt Forsvarsforslag. Man opstillede ikke dengang den Fordring, at Regjeringen skulde garantere Tilstrækkeligheden og Virkningen af det Forsvar, som den foreslog, og man talte heller ikke om, at Ens eget Forslag var istand dertil; men man fremsatte et Forslag, om hvilket man erklærede, at det var den Maade, hvorpaa man mente, at Statens Forsvar skulde søres. Dette Forslag havde den uheldige Omstændighed ved sig, at slet Ingen af de Sagkyndige, hverken i denne Sal eller udenfor, kunde slutte sig til det. I denne Samling er der nu kommet til: Fordringen om Garantien fra Regjeringens Side, og jeg maa sige, jeg anser den Fordring, som opstillede fra Medlemmet for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), for fuldt berettiget, nemlig at Flertallet maa give en lignende Garanti som den, det selv fordrer. Den er saa meget mere berettiget, end Flertallets overfor Regjeringen, som man hos Regjeringen maa forudsætte en Sagkundskab, der vil bringe den til ikke at fremsætte andre Forslag end saadanne, om hvilke den tror, at de, forsaavidt Saadant overhovedet er muligt, ville kunne føre til det Maal, som Regjeringen har stillet sig. Men en saadan Sagkundskab vil vel det ærede Medlem ikke paastaar er tilstede i Flertallets Kreds? Nu siger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at Flertallet her i Salen, efter at Regjeringen 2 Gange har viist dets Forslag tilbage, maaske kunde, saaledes som det gaar med politiske Partier, være berettiget til at sige: Saa tage vi det Hele tilbage. Ja, det kunde jo nok være, naar det ikke uheldigvis maa erkjendes, at her ikke handles om et Formaal, som er opstillet for Flertallets eller for Mindretallets Skyld, men derimod om en Sag, der i højeste Grad er af Bigtighed for hele Folket; thi saa tror jeg ikke, man kan sige: ja, lad nu den Sag sove. Jeg tror, at Flertallet i den Henseende har den samme Forpligtelse som Regjeringen og alle vi Andre, og skulde vi engang faae en Regjering, som

wilde lade den sove, saa antager jeg, at baade Flertallet og Mindretallet vil have den Forpligtelse at vække Regjeringen. Men hvordan er da nu det Flertal, som her i Salen er tilstede i denne Sag; lad os ret engang se derpaa. Efter Afstemningen om Sagens Realitet, om dens Detailler, faae det ud, som om Flertallet var 53 mod 40, men af de 53 var der 10, som ved den endelige Afstemning viste, at de slet ikke vilde gjøre Noget, og som paa en høist forunderlig Maade ere komne til at stemme for Flertallets Forslag, som de saa bagefter vilde have slaaet ihjel. Naar vi altsaa rigtig komme til at se paa Sagen, saa er der mellem dem, som erklære, at de ville gjøre Noget -- og om hvilke jeg er forpligtet til at tro, at det var alvorlig ment -- 43, som have et Forslag for sig selv, og 40, som have et andet Forslag, hvilket sidste imidlertid har den Fordel at have Tilslutning fra Regjeringen, og imellem disse sidste 40 er der alle de Medlemmer af Thinget, som isølge deres Stilling ere forpligtede til at være i Stand til at danne sig en Mening (Berntsen m. Fl.: Det er vi Allesammen!) Nei! de ere ikke forpligtede til at være i Stand til at danne dem en Mening, men de ere forpligtede til at søge at danne dem en Mening. Det er Forfjellen. Saaledes staar altsaa Sagen, og nu forlange disse 43 af os 40, at vi skulle opgive vor Overbevisning, fordi de ere 3 flere end vi, vor Overbevisning, som støttes af de Sagkyndige ogsaa udenfor denne Sal, for deres Overbevisning, som jeg i alt Fald ikke har set støttet paa en saadan Maade (N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds): Det faae vi at se). Ja, det ærede Medlem siger: Det faae vi at se; men det ærede Medlem vil dog vel indrømme mig, at selv en Afstemning ved et Folkethingsvalg ikke er noget Bevis paa Sagkundskab. Det kan være et Bevis paa, hvorvidt en Forestilling, som paa den ene eller den anden Maade er udbredt blandt Befolkningens store Tal, har kunnet slaa Rod; men med Hensyn til selve Sandheden i et saa specielt Spørgsmaal som det, beviser det aldeles ingen Ting, det betyder, hvad man ønsker, men det betyder ikke, hvad man forstaaer. Nu siger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) for at afkræfte en Enighed, som jeg meget godt kan forstaa, kan være noget generende, at der er en Uenighed baade angaaende Spørgsmaalet i og for sig og angaaende Maaden, og han forlanger af os, at vi ikke blot skulle være enige om Forholdsreglerne i de store Træk, men at vi skulle møde med en detailleret Plan til, hvad der skal foregaa; det er dog en aldeles urimelig Fordring at stille til os, og dersom vi vilde have begyndt at stille en saadan Fordring til de ærede Herrer for deres Forslag, hvorledes vilde det saa have set ud med det: Nei! de ærede Herrer ere nødt til at maatte holde sig til de store Omrids. Hvad der i Detailler kan blive udrettet og bliver at ud-